

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1029: Kinh Hoa Nghiêm Dạy: Tín Là Nguồn Gốc Của Đạo, Là Mẹ Của Công Đức, Nuôi Lớn Hết Thảy Các Thiện Căn

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 089)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Kinh Hoa Nghiêm dạy: “Tín là nguồn gốc của Đạo, là mẹ của công đức, nuôi lớn hết thảy các thiện căn”. Chữ “Tín” là quan trọng hơn hết, thành tựu từ lúc bắt đầu cho đến khi kết thúc, cũng duy nhất chỉ là một Tín tâm này mà thôi.】

Học Phật, từ lúc sơ phát tâm mãi cho đến khi thành Phật, nói thật ra thì chỉ nằm gọn ở một chữ “Tín”. Những người sơ học chúng ta, đại đa số đều từ “mê tín” mà bước vào cửa Đạo. Sao lại gọi là mê tín? Ta tin Phật, nhưng Phật là gì? Không biết! Không biết mà quý vị lại tin, vậy không phải mê tín thì là gì? Có quá nhiều người đều bước vào cửa Đạo bằng cách như vậy; nhìn chung thì vận khí cũng không tệ, dẫu sao thì quý vị cũng đã bước vào rồi, không biết mà cũng đã bước vào được.

Sau khi bước vào rồi thì từ từ tìm hiểu cho rõ ràng, thấu suốt tường tận những đạo lý này, lúc bấy giờ gọi là “chánh tín”. Chúng ta thường nói đến cụm từ “Phật tử chánh tín”, chánh tín nghĩa là thấu suốt đạo lý; sự tin tưởng của tôi là có điều kiện, có cơ sở lý luận rõ ràng, tôi không phải là mê tín; quý vị có thể nói ra được những đạo lý sâu sắc, thì đây mới gọi là chánh tín. Với chánh tín, tín tâm vẫn chưa thực sự vững chắc; về mặt lý thuyết thì có hiểu được một chút, nhưng đôi khi đối với những lý luận này vẫn còn đặt dấu chấm hỏi: Rốt cuộc là thật hay giả? Bởi vì chưa được chứng thực, chưa có bằng chứng, mà chỉ là nghe nói mà thôi.

Nhất định phải thông qua “hành” (thực hành), thực hành chính là để chứng minh; nói cách khác, đem những đạo lý và phương pháp mà Phật đã giảng áp dụng vào trong đời sống sinh hoạt hằng ngày, để cho bản thân tự mình thể

nghiệm và chứng minh trong cuộc sống rằng đạo lý này của Phật là không sai, phương pháp này là chính xác, hãy chứng minh điều đó; khi đã chứng minh được rồi, thì đây mới gọi là “chân tín”, điều này mới là chân thật. Có thể thấy rằng, “chân tín” mới thực sự được xem là tín tâm. Trong Kinh Kim Cang có dạy: “Tín tâm thanh tịnh, tắc sanh thực tướng” (Tâm tin tưởng thanh tịnh thì sinh ra thực tướng), đó chính là chân tín, chánh tín thì chưa thực sự khởi tác dụng.

Từ đó có thể biết, từ lúc sơ phát tâm mãi cho đến khi thành Phật, thành Phật chính là đã hoàn toàn chứng thực được chữ Tín này. Cảnh giới trên quả địa Như Lai mà Phật đã giảng, khi quý vị cũng đã thành Phật, cũng đã chứng quả rồi, thì cảnh giới trên quả địa ấy quý vị đã hoàn toàn thấu rõ, hoàn toàn giống hệt như những gì Phật đã giảng trước đây, không hề giảng sai. Điều này chứng minh rằng những gì Phật dạy là hoàn toàn chính xác, không hề sai lầm, quý vị đã thực sự chứng đắc được. Chữ “Tín” này, từ đầu đến cuối xuyên suốt cũng duy nhất chỉ là một Tín tâm này mà thôi.